

Economie Matin, 29. 11. 2022 klo 9:23

Ludovic Grangeon

Tuulivoima:

**3-7 miljardia korvauksena rakennuttajien maksettavaksi
vuodesta 2024 alkaen**

500000 EUROA

Tuulivoimalan purkaminen voi maksaa yli 500 000 euroa.

Tuulipuiston rakentajat eivät voineet lykätä velvoitteitaan loputtomiin. Heidän on rikottava säästöpossunsa, ja tämä on vasta alkua. Vuodesta 2024 alkaen niiden on vastattava tuulivoimaloidensa ympäristövaikutuksista aiheutuvista kustannuksista. Niiden voittomarginaalit sulavat pois, ja niiden on maksettava 3 miljardin lasku, joka nousee 7 miljardiin ja enemmänkin.

On todennäköistä, että yksi neljästä kehittäjästä ei pysty tähän ja menee

konkurssiin. Energiasääntelykomissio on jo useiden vuosien ajan ja huhtikuussa 2014 antamassaan ensimmäisessä analyysissä "Uusiutuvien energialähteiden kustannukset ja kannattavuus" korostanut, että tämän erittäin spekulatiivisen alan taloudellista vakautta ja sen ei kovin avointa hallinnointia ei ole tutkittu riittävästi. Parlamentaarisen tutkintavaliokunnan apulaispääesittelijänä vuoden 2019 tuulivoima-alan kokouksessa järjestettävästä parlamentaarisesta kyselystä: Ranskalaisille ei voida valehdella tuulivoimaloista loputtomiin.

Economie Matin oli ensimmäisten uutissivustojen joukossa 3. toukokuuta 2017 julkaistussa artikkelissaan, jossa se hälyytti ja kuvaili 60 000 kiinteistönomistajalle aiheutuvia vaaroja, jotka liittyvät tuulivoimalahankkeen toteuttamiseen ja tuulivoimaloiden tuhoutumiseen tai hävittämiseen. Suurelta osin ministeriöiden ja eturyhmien järjestämien tilaisuuksien iltakävijöiden innoittamana 23. elokuuta 2011 annetussa asetuksessa jätettiin suurelta osin huomiotta näiden teollisuuslaitosten todelliset ympäristövaikutukset. 70 % tuulivoimahankkeista riitautetaan oikeudessa, mikä on ehdoton kansallinen ennätys kaikkien hankkeiden osalta.

Useiden vuosien varoittamisen jälkeen hallinto on alkanut ymmärtää tämän ongelman suuruuden. Kesäkuun 22. päivänä 2020 julkaistulla ensimmäisellä asetuksella aletaan korjata joitakin asioita. Tästä lähtien purkaminen koskee sähköntuotantolaitoksia, jakeluasemia ja kaapeleita. Betoniperustukset on nyt poistettava kokonaisuudessaan. Myös nosturialueet ja kulkuväylät on kunnostettava.

Tämä ensimmäinen askel poistaa "myrkytetyn lahjuksen", joka on pitkään ollut kieltämisen kohteena, eli asunnon omistajien tontille jätetyn betonialustan, jonka poistaminen maksaa 200-250 000 euroa tuulivoimalaa kohti. Kaikkia ongelmia ei

kuitenkaan ole ratkaistu, ja omistajiin kohdistuu edelleen monia ongelmia. Jätteistä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/98/EY ja 17. kesäkuuta 2016 annettua asetusta n! 2016-811 on edelleen noudatettava. Käytöstäpoistoa koskevat varaukset on aliarvioitu 90-prosenttisesti. Kyseessä on 1 vuoden liikevaihto, joka on saatava vain 2 vuodessa, toisin sanoen tehtävä on mahdoton.

Jotkut kannattajat ehdottavat, että peruspilareita ei saa poistaa. Tämä olisi vakava ongelma, sillä syvällä olevat osat ovat eniten kosketuksissa pohjaveden kanssa. Rahoitusvaraukset ovat edelleen 50 000 euroa, mikä on naurettava summa verrattuna tuulivoimalan purkamisen ja kierrättämisen todellisiin kustannuksiin, jotka vaihtelevat mallista riippuen 550 000 ja 850 000 euron välillä. Mitä järkeä on vaatia rahoitusvakuutta näin naurettavalle summalle, joka vastaa vain 5-10 % purkamisen todellisista kustannuksista? Lisäksi suurin osa näistä laitoksista on riippuvaisia ulkomaisista yrityksistä, jotka voivat helposti vältyä tältä velvoitteelta. Jos näin ei tapahdu, Ranskassa saattaa pian olla 2 000 ruostunutta tuulivoimalaa, jotka on hylätty maaseudulle, kuten 14 000 muuta tuulivoimalaa Kaliforniassa, Havaijilla ja muualla Yhdysvalloissa. Tässä tapauksessa olisi huomattava, että maanomistajien olisi maksettava kaikki velvoitteet maksukyvyttömän hankkeen toteuttajan sijasta, eli vähintään 700 000 euroa tuulivoimalaa kohti, kierrätystä lukuun ottamatta.

Ratkaisu asettaisi kierrätykseen 35% roottorin massasta, ei sen osien massasta. Miksi vain 35%? Tämä keino ei ratkaise mitään, koska se peittää alleen pääongelman. Siivet ovat kevyempiä kuin akseli, mutta ne ovat kaikkein järein, vähiten kierrätettävä ja hankalin osa. On hyvin tiedossa, että siipiä ei tällä hetkellä hävitetä tai kierrätetä, ja yli 250 000 tonnin ongelma on valtava. Vielä pahempaa on se, että rakennuttajat haluaisivat saada luvan hävittää jätteet "sallituissa kanavissa", mikä merkitsisi sitä, että veronmaksajat maksaisivat

kahdesti. Tuulivoimaloiden lapojen erittäin myrkylliset materiaalit aiheuttavat samanlaisen ongelman kuin asbesti, jota ei voida välittömästi hävittää tehokkaasti. Tuulivoimaloiden kehittäjien on löydettävä ratkaisu ja toteutettava se nopeasti omalla kustannuksellaan.

Veroviranomaiset vastustavat jyrkästi tuulivoimajätteen käsittelyä julkisella sektorilla, mikä merkitsisi kaksinkertaista rangaistusta veronmaksajille: On tarpeen ottaa nopeasti käyttöön lainsäädäntötekstillä velvoite tuulivoiman tuottajan laajennetusta vastuusta siipien osalta romuajoneuvojen jätehuoltoa koskevan jätehuoltovelvoitteen (EPR-VHU) mallin mukaisesti, aluksi ilman siihen liittyvää ekologista elinympäristöä tai ekologista panosta nykyisten ja tulevien tuuliturbiinien osalta. Muussa tapauksessa näemme hyvin nopeasti, kuinka jättiläismäiset siivet haudataan epämääräisesti, mikä saastuttaa satoja hehtaareja hyvin pitkien ajanjaksojen ajan ja tuhoaa maatalousmaata. Tämä olisi katastrofi sekä Beaucessa että Hauts de Francessa tai laajennetun Keski-Massifin luonnonalueilla. laajemman Massif Centralin luonnonalueella. Viimeaikaiset mielipidetiedustelut osoittavat, että 70 prosenttia ranskalaisista torjuu tuulivoimaloiden aiheuttaman mielettömyyden.

Näin ollen käytöstäpoistoa koskevat ennusteet ovat suurelta osin aliarvioituja. Ensimmäiset repowering-hankkeet edellyttävät myös ensimmäisten korvattavien laitosten poistamista, mutta vain joka toinen laitos on tukikelpoinen. Rakennuttajille maksettavat suorat korvaukset ovat vähintään 3 miljardia, mutta kierrätysrajoitusten myötä jopa 7 miljardia. Vahingot ovat valtavia. Esimerkki Scan Energyn kaatumisesta, jonka promoottorilla oli yhdeksän pankin konkurssipesää, on jätetty huomiotta.

Yhdeksän pankin konkurssien yhteenlaskettu tappio, mukaan lukien Mors Fjordbank, joka meni konkurssiin 400 miljoonan euron rahoitusaukkoineen, 275 työntekijän ja 75 000 asiakkaan kanssa. Pankkiirit ja sijoittajat eivät

todennäköisesti ole tyytyväisiä tähän, koska lyhennysaikoja ei noudateta. Ranskassa Gamesa on vähentänyt ympäristöä koskevaa ja teknistä huoltoa turvallisuuden kustannuksella, mikä on aiheuttanut Wind Technics - huoltoyhtiön romahduksen, miljoonia maksamattomia laskuja ja 80 työpaikan menetyksen. FrancEole, ainoa ranskalainen tuulivoimaloiden tornien valmistaja, on asetettu selvitystilaan vuonna 2019. Saksassa Senvionin kaatuminen on johtanut 4 000 työpaikan menetykseen ja ennen kaikkea teknistä ja ympäristöalan asiantuntemusta omaavien alihankkijoiden, kuten SSC:n ja Ambaun, romahtamiseen, mikä on merkittävä uhka tämän toimijan hallinnoimien tuulipuistoalueiden tulevaisuudelle. Nämä ensimmäiset esimerkit ovat vain ilmoitus monista katastrofeista, jotka väistämättä tapahtuvat seuraavien kahden vuoden aikana, kun tuulivoimaloiden keinotekoinen kannattavuus on ohjelmallisesti lopetettu ja kun ne vihdoinkin yhdenmukaistetaan ympäristönormien mukaisiksi, asia jota on viivytelty liian kauan.